

תת"ע (ירושלים) 11073-10-23 - עיסא ערטול נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 11073-10-23 - עיסא ערטול נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 11073-10-23

עיסא ערטול

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[19.01.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה שנייה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ובא כוחו ביום 02.01.2025.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית מתאריך 23.9.22.
3. ביום 3.6.24 בוטל פסק דין מיום 19.5.24 שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ובא כוחו. התיק נקבע להקראה בשנית ביום 9.6.24. דיון ההקראה נדחה מספר פעמים לבקשת ב"כ המבקש.
4. ביום 10.12.24 התקיים דיון נוסף ולבקשת ב"כ המבקש בדיון, נדחה הדיון ליום 02.01.2025.
5. ביום הדיון שנדחה ליום 02.01.2025 שוב לא התייצבו המבקש או בא כוחו בבית המשפט ומשכך נשפט המבקש בהעדרו ונגזרו עליו קנס בסך 1,000 ₪.
- טענות הצדדים
6. לטענת ב"כ המבקש חלה אי הבנה בינו לבין הסניגור הנוסף, וכל אחד מהם חשב שחברו מגיע לדיון, ולכן המבקש נשפט בהיעדרו. ב"כ המבקש טען כי המבקש לא צריך לשאת בתוצאות של טעות זו, וכי יש לו טענות טובות להשמיע בפני בית המשפט.
7. לטענת המשיבה טעות אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק דין, ומכיוון שמדובר בבקשה שניה לביטול פסק דין הגיעה העת לסיים את ההליך מכורח עקרון סופיות הדיון.
- דיון והכרעה
8. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.
9. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

10. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

11. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

12. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

13. מדובר בבקשה שניה לביטול פסק דין, זאת לאחר שבית משפט ביטל פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 19.05.2024. מאז ביטול פסק הדין, הגיש ב"כ המבקש 5 בקשות דחיה. הדיון אליו לא התייצבו המבקש וב"כ נקבע בדיון שהתקיים 10.12.24 בנוכחות ב"כ הנאשם ולבקשתו. לטענת ב"כ המבקש אי התייצבותו לדיון נבעה מאי הבנה בינו לבין סגור נוסף.

14. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:

"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).

15. שכחה של הדיון לבדה, או טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם כאשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

16. לפיכך, אני קובעת כי המבקש זמן לדיון כדין ולא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. האם קיים חשש לעיוות דין

17. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
18. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018). המבקש טען כי יש לו טענות משמעותיות נגד הדו"ח, אך לא פירט מה הן ולא הציג ראיה כלשהי המצביעה על סיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין.
19. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).
20. חרף עברו התעבורתי המכביד של המבקש הכולל 60 הרשעות תעבורה, הוטל עליו הקנס המקורי הקבוע לצד העבירה.
21. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים. ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"ה, 19 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.